

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVII МІСЯЧНИК № 9

Вересень, (September) 1956

ЗМІСТ:

День Господень (Пролог)	131
День Господень (Часть 2)	133
"Мука"	136
"День Гніву"	137
Свята	141
Нариси	143
Персональна Вість	144

**Ви Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРИТЬ ЄГОВА**
Іса. 43:12

© W.T.B. & T.S.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTKOFFORD President W. E. VAN AMBROSE Secretary

“Діти твої навчати не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж силами твоїми”—*Ісаї 54:13.*

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх сотворених; що Їегово був початком Їого творива й активним слугою в створенні всіх річей; що той Їегово тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чиновником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Важий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щобі набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й виславива його понад усія творива й понад усі імена і одягнув його у всяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сіон, і що Ісус Христос є Головою її правдивим царем світа; що показані й вірні послідувачелі Ісуса Христа—се діти Сіону, членн Єгової організації і Їого свідки, котрих задача й приналежє в свідкувати про найвищість Єгови, голосити про Їого заміри наглядом людства, про які научає Біблія, й нести овоз царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачав установляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужні справедливим законам, будуть прихренені й будуть жити вічно на землі.

(Продовження із сторони 144)

(Йоана 8: 23, 24) Сі релігійоністи не лише відкинули Ісуса Христа, але старались убити Його. Однак много із простих людей ввірували в Нього. “І рече тоді Ісус до Жидів, що увірували йому: Коли пробувати мете у слові моему, справді ви ученики мої будете, і зрозумієте правду, й правда визволить вас. Коли ж Син визволить вас, справді вільними будете.” — Йоана 8: 31, 32, 36.

“ Се одинокє місце відкриє історією, що Ісус научав про свято кучок. Сим що Він брав участь у святі кучок безперечно доказав, що Він сповнив той тип в меншім значінню, і що повне сповнення Його зачнеється коли членн останка Його тіла будуть на землі коли Ісус Христос прийде до храму чинити суд. Те що Ісус зробив в свято кучок, коли Він був на землі, зна-

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

СЕЙ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Єгову і Їого заміри, як про се научає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о иншу літературу яко помічу в таких студіях. Він кошцше відповідний матеріал для проповідування через радіо й для инших знарядів публічного научення з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вірний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безумовно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Їого любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсіджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, ані Їого сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$1.00, в Канаді й в инших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полуудневій Африці 7ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полуудневій Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З инших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграничні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Heresford Road, Streathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Присмо в кождім случаем адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, асди о се попросять. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуємим, але після поштової регули, вони мусять прислати письменною апликацією кожного року.

Увага для передплатників: Посідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попросится. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

ходить подібні річи які стались від коли Він явився в храмі. Яко Чиновник, свого Отця, Ісус при кінці свята кучок одважно кликнув до людей. Від коли Він прийшов до храму яко Чиновник Єгови, Він кричить на всі народи землі щоб вони були тихо і слухали що Він говорить: “А Господь — у храму своему святому; нехай вся земля мовчить перед ним!” (Аввак. 2: 20) Під час свят кучок Ісус сказав релігійоністам, що вони були від Диявола. В сих останних днях останок яко Його вірні свідки, ділаючи під Його розказом, дають осторогу релігійоністам, звертаючи їх увагу, що вони знеславили імя Єгови і є головним знарядом Диявола на землі. Останного дня свят Ісус воскрес до людей, кажучи до них: “Коли хто жаждує, нехай прийде до мене, та й пе, і жие.” — Йоана 7: 37, 38.

(Продовження в наступаючій числі)

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LVII

Вересень, 1936

№ 9

ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15. Марта, 1936]

"Бо самі ви добре знаєте, що день Господень, як злодій у ночі, так прийде." — 1 Солунян 5: 2.

ЧАСТЬ 1.

[Продовження]

ДЕНЬ Ісуса Христа" — се період часу коли він відлучить овець від козлів. (Мат. 25: 31, 32) Отже сі слова "говорити муть" мусять відноситися до класи козлів, а головно проводарів їх, т. є, до тих, що показують себе ніби по стороні Бога і попирають і навчають Слово Боже, приписують собі божественне право чинити се, коли ж вдійсности вони роблять якраз противно. Такі люди приписують собі власть, що вони можуть запевнити інших козлів відносно того, що св. Письмо говорить. Інші козли застановляються поважно над порадою їх проводників. Сі слова не походять від людей, а від тих, що промовляють урядово. Вони є ті, котрих упокій і безпечність є zagrożені і котрих "релігійна уразливість була нарушена" через прилюдне заявлення правди з Слова Божого. Нема ніякої причини боятись для сих занепокоіних одиниць, що свідки Єгови спричинять їм якусь тілесну шкоду буквальною зброєю, але вони є занепокоіні з причини правди. Вони є тими лукавими людьми, що гноблять і воюють проти свідків Єгови, про котрих псалміста говорять: "... від ворогів душі моєї, що кругом обступили мене. Серце їх в товщі їх сховалось, устами своїми згорда промовляють. Де не ступиш, всюди нас обступили; витріщили очі свої на нас, щоб повалити нас на землю. Вони, як лев той, що добичі шукає, і як левчук, що в закуту притаївся" [протестанський левчук, що помер як протестант в 1918 р. Лев тут значить релігійні провідники, що переслідують свідків Єгови.]. Вірні Господні свідки моляться: "Встань, Єгово, попереди їх, кинь їх на землю! Спаси душу мою від нечестивого мечем твоїм, від людей рукою твоєю, Єгово, від сьвіта сього. Доля їх у сьому життю, черево їх ти скарбом твоїм сповняеш; сини їх [так звані 'наслідники апостолів'] ситі, а надостаток свій лишають дітям своїм [котрих вони навчають дальше підтримувати їх лукаву організацію]. А я в правді дивити мусь на лице твоє: пробудившись, буду образом твоїм насичатись." (Пс. 17: 9-15) У сім п'ятнадцятім верші вірні показують їх цілковиту віру в Господа і що вони були приведені в храм і стались "вір-

ним і розумним слугою" класою, і що вони були помазані й просвітчені. Їх пробудження взяло місце по 1918 р., коли вони отримали видіння о Єгові й Його славі в храмі. І знову псалміста каже: "Пробуджусь, і я ще з тобою [як признаний слуга]." Тоді вповаючи цілковито на Єгову вірні моляться: "О коли б ти, Боже, погубив беззаконника? І ви, людожери, відступіться геть від мене!... Та ворогів твоїх, що згадують тебе для беззаконня, що за марним ганяють. Чи не мати мені ненависті проти тих, що тебе ненавидять, і не гидитись тими, що проти тебе встали? Повною ненавистю ненавиджу їх; вони вороги в мене. Розглянь мене, Боже, і пізнай серце моє! Випробуй мене [в домі Божім, де суд розпочався], і пізнай думки мої. І подивись, чи йду дорогою вічною." (Пс. 139: 18-24) Згадані тут вороги се ті, що ругаються з правди, що Господь Ісус зійшов з неба з гуком і приказом від Всевишнього. Будучи в темряві вони сплять в уявленій безпеці й думають про мир зі сторони Господа. Як се апостол Петро зазначив, вони кажуть: "Се найперш знаючи, що прийдуть в останні дні ругателі, ходячі по своєму хотінню, і скажуть: Де обітниця приходу [присутности] Його? від коли бо батьки умирають, усе так само пробуває від почину сотворіння." — 2 Петра 3: 3, 4.

²⁰ "Як говорити муть: Упокій і Безпечність". "Коли може скажуть: Упокій і безпечність". (Диялом) Як довго вони будуть говорити так, не є зазначено; але се станеться тоді, "як говорити муть" те, що вони мають говорити про мир і безпечність, що знищення прийде. До кого ж вони будуть се говорити? Спевністю, що не до свідків Єгови ані до Йонадабів, бо сі вірні не будуть слухати їх казання. Вони будуть говорити "упокій і безпечність" одні до других, і до своєї громади, що є під їх впливом і контролю, і котрі є сліпі до правди. Лицемірно вони кажуть: "Упокій і безпечність" до людей, що покладають надію на них. "Бо не про супокій говорять вони; і проти тих в країні зрада в них на думці." — Пс. 35: 20.

²¹ Апостол був познакомлений із пророцтвами

і також промовляв як богодухновенний слуга Єгови й Ісуса Христа, і він навів декотрі пророцтва і предсказав, що вони говорять муть: "Упокій і безпечність." Отже вони не "можуть" будуть говорити, але напевно говорять муть: "Упокій і безпечність." Єгова зручно виправляє ворога і позволить йому прийти до заключення, що спонукає його казати: "Упокій і безпечність."

²⁸ Симв, що вони будуть викликувати або говорити "упокій і безпечність", вони розказують Богу і Ісусу Христу погодитися з ними, і тому вони неначе кажуть: "Чи з миром, Єгую?" Те що було сказано ворогами до Єгуя, предсказувало що релігійні будуть казати до Ісуса Христа, Більшого Єгуя, котрий відповів: "Який тут мир, коли блудодіяння тієї старої жінки Езабелі й її чариництва є так многі?" (2 Цар. 9: 22) "Безбожним нема впокою, говорить Господь." (Іса. 48: 22) Так і Аман і Амалакіти були спокійні й вважали себе забезпеченими, коли Аман робив заговор щоби погубити Мардохея на смерть; але вдійсності він не був безпечний.

²⁹ Провідники релігійних організацій сподіються завести мир і безпечність для людей у свій власний спосіб. Римо-Католицька Гієрархія спонукала їх вірувати, що їх організація є непоборима і що 'ворота пекольні не переможуть їх' і вона каже, що вона зробила умову з смертю і пеклом і тому вона є цілковито безпечна. Та організація певна, що вона буде володіти світом, і коли вона скаже "упокій і безпечність", то се не відноситься до світового миру між народами, але до того, що вони думають, що Римо-Католицька Гієрархія доконала проти сил які порушують їх мир. Тепер уже нема правдивих Протестантів або Жидів, що поклоняються правдивому Богу, а ті, що називають себе "Протестантами" і Жидами", лущаються із Римо-Католицькою Гієрархією в проголошенню "Упокою і безпечності". Та нім прийде знищення Бог спричинить, що Римо-Католицька Гієрархія буде чути правду і зробить так, що провідники будуть розуміти дещо о правді, і се спричинить велику досаду для них. "Та й сама чулка про його перемайти ме страхом" — про надходяче нещастя, коли Він дасть їм [ругателям] зрозуміти ту чулку про правду. (Іса. 28: 19) Проголошення Божої вістки правди, що Римо-Католицька Гієрархія є збудована на ложі і що Бог, через Ісуса Христа, завалить ту велику гору брехнів, вельми занепокоїть Римо-Католицьку Гієрархію і її союзників і прихильників, що будуть змушені слухати її. Ся вість голоситься, через голосо-апарати, транскрипційні машини, фонографи, радія, як і через книжки. Ся то правда потрясає їх уразливістю. До тепер Римо-Католицька Гієрархія змогла замкнути уста всім, що висказували проти її заведення; і, если би Бог, навіть на короткий час позволив тим противникам стримати проголошення правди царства, тоді поразення Гієрархії було б стримане,

і тоді та товпа закричалаби, "Упокій і безпечність."

³⁰ Пророк предсказав, що се будуть священники, і пророки, т. є, проповідники, кричати "Упокій", але се не принесе пільги народам: "Всі витворяють оману." (Ерем. 6: 13) Вони придушують вість царства яку свідки Єгови несуть людям і в той самий час кричать "Упокій", т. є, свободу визнання для себе, а се вони роблять щоби оманути й ошукати людей відносно їх роботи в противенстві Єгови і Його вістці царства. Духовенство вдає себе за хоронителів мира, коли ж в той самий час воно старається знищити Божих післанців дійсного мира. Як колісь духовенство між Жидами говорило про Ісуса, так і тепер духовенство говорить про свідків Єгови: "Сього знайшли вони, що розвертає народ і забороняє кесареві данину давати", що вони відмовляються бути послушним людським законам котрі кажуть, що не можна проповідувати без дозволення від поліції. (Луки 23: 2, 5) Духовенство казало майже ту саму річ до Павла і його побратимів: "Сі люди вельми трівожать город наш буди Жидами." (Діян. 16: 20, 21) "Всі вони йдуть проти уставів кесаревих." — Діян. 17: 6, 7.

³¹ Коли Ісус їхав до Єрусалиму і товпа співала Йому хвалення, духовенство того часу казало: "Ось увесь світ за ним пійшов!" (Йоана 12: 19) Тоді вони постановили убити Ісуса, щоби запевнити свій власний мир і безпеченство. Так і тепер "велика громада", знана як "Йонадаби", зачинають шукати Господа, і многі із них прилучуються до Його царства. Йонадаби приходять із радісними піснями на устах, славлячи імя Єгови, і можна сподіватися, що вскорі та релігійна товпа буде казати: "Ми мусимо положити кінець сьому проголошенню царства, щоби нам забезпечити свій власний "упокій і безпечність". Если вони зуміють доконати се тимчасово, як се вони зробили в Німеччині, тоді вони будуть припускати, що се знак, що Бог є по їх стороні і що вони є в мирі з Ним і Ісусом Христом, більшим Єгуюм. Бог дозволить їм увірувати в лож, так як Аман увірив. — 2 Сол. 2: 11.

³² Тоді вони будуть казати "упокій і безпечність", себто, що Римо-Католицька Гієрархія, її союзники і всі запоморочені нею, прийдуть до точки безпечності від поразення вісткою через свідків Єгови, і через се вони будуть вважати що їх безпечність і мир заповнені. Те слово ужите ними "безпечність" піддає думку, що вони обмежать діяльність свідків Єгови. Та сама товпа думала, що вона забезпечила себе, коли вона запечатала гріб Ісуса. — Мат. 27: 64-66.

³³ Усі факти, разом із певним словом пророцтва показують, що година наближається коли релігійні сили, під провідництвом Римо-Католицької Гієрархії і при помочи сильного рамена закону, будуть кричати одні до других: "Упокій і безпечність." Се вони будуть робити, тому що вони думають, що ті "пагубні свідки Єгови" замовкли. Сі безперечні факти і писання пору-

шать свідків Єгови приложити всякі змагання давати свідоцтво і скінчили його після волі Божої. У кількох краях робота проповідання євангелії була стримана, і Римо-Католицька Гієрархія даліше поступає вперед, віруючи в свою силу, що вона може здушити роботу свідоцтва повсюди. Нехай же усі вірні памятають, що Той, хто за нами більший чим всі, що проти нас. Господь після своїх слуг доручуєвати Його вість, і ніщо не зможе стримати того доручання вістки аж воно скінчиться. Ті що вірно сповняють прикази Господні в несенню вістки царства людям, — се ті, що дійсно мають мир і безпечність. Таким Єгова обіцяв: "Твердого духом хорониш ти в повному упокою, зате, що він на тебе вповає." (Іса. 26:3) "Вірний Слуга" кляса складається із тих, що радісно сповняють прикази Господні, і вони тепер знаходяться в храмі на віки з Господом. (1 Сол. 4:17) "І вчиню з ними завіт мира, та й повиганяю з землі звірре, й будуть жити собі безпеч у степу і спати по гаях. Я дам їм і тим, що кругом гори моєї, благословенне, й буду їм посилати дощ у свій час — се будуть дощі благословення. І родити муть польові дерева плоди свої, а земля буде видавати вроджай свій; і будуть вони безпечні на землі, і зрозуміють, що я — я Господь, як поламлю занози в ями їх та вирятую їх із потали в них, що їх поневолили. Не будуть вони вже здобичею народа, і дикий звір не буде їх пожерати; без печ жити муть вони, й ніхто їх не буде лаяти." — Езек. 34:25-28.

³⁴ До вірних Єгова тепер каже: "Ось, я позбираю їх знову із усіх земель, куди їх повиганяв у мойому гніву й палкій ярості мойій і великий досаді та й верну на се місце [храма] дам їм жити [в безпеці]. Тоді будуть вони моїм народом, я ж буду їх Богом." (Ерем. 32:37, 38) Не стра-

хайтеся ворога; але що Господь каже вірним у храмі, котре то місце є закрите для ворога, вірні свідки мусять йти і відважно голосити се в сім дні суду. — Мат. 10:26; І Йоана 4:17, 18.

³⁶ Господь повідомляє своїх вірних наперед що має настати, щоби вони мали повне заповнення віри. Робота свідоцтва мусить виконуватися аж до кінця після волі Господньої, нім Єгова вирізав остаточно свій гнів. Від кожного хто прийняв Боже признание вимагається, щоби він затримав свою невинність до Єгови, доказав свою вірність серед усіх обставинів. Се булоб неможливо если би Бог не дозволив ворогові переслідувати Його свідків. Ясним є, що Єгова виправляє сили ворога як і свої власні, приготворяючись до остаточної боротьби; і будучи повідомлені о наслідках, вірні мають причину радуватися і поступати вперед і виконувати з всією своєю силою те, що їх руки знайдуть до виконання. Сі вірні одиниці йдуть разом в звершенім мирі, радісно виконують інструкцію організації, знаючи, що вони є безпечні в руці Господній.

³⁶ Вороги прийдуть до заключення, що вони позбулися свідків Єгови. Переслідуючи і гноблячи сих вірних, вони воюють проти Бога, і чинячи се, вони дійдуть до вершка в зневаженню імени Єгови. Еслиби вони кричали "упокій і безпечність" з несвідомости, то сим вони не заслужили б на зіслання гніву Божого на себе; але коли вони ділають зі злоби і дволично, тоді вони празникували, впивались і самі себе витали. [В такий самий спосіб і релігійні первотини світа тепер впиваються вином Сатани, і коли вони будуть думати, що вони зуміли заперти роботу свідків Єгови, тоді вони будуть впиватися і бенкитувати і витати себе взаємно. Тоді вони будуть виспівувати: 'Аж тепер ми маєм мир і цілковиту безпечність.' Що ж станеться тоді?

"ДЕНЬ ГОСПОДЕНЬ"

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 1. квітня, 1936]

"Тоді несподівано настигне на них погибель, як муки на маючу в утробі, і не вітцуть вони." — 1 Солуняк 5:3.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА є великий Учитель, і Він уживає символічної мови і певних виразів до передання правди своїм сотворінням, що люблять Його. Рукою Господа Ісуса Христа вірний слуга був уведений в храм Єгови і там його навчено, що він мусить робити і що напевно станеться у короткім часі. Переслідуючі вороги є показані в темряві, хотяй вони лицемірно кажуть, що вони світло світа. Сі гілокритичні релігійністи і їх союзники сильно противляться вістці о царстві Єгови і кидають многі зневаги на свідків Єгови, і сим чином зневажають Боже імя. Вороги виконають се злбне переслідування до такої міри, що вони прийдуть до заключення, що свідкам

Єгови прийшов кінець, і що вість Господня, яка непокоїла противників була успішно здушена. Яко наслідок сього вороги будуть празникувати і радуватися і скажуть до всіх, хто схоче слухати їх: "Упокій і безпечність." Підчас коли вони так будуть тішитися, "тоді несподівано настигне на них погибель." Відносно сього Господь уживає фігуральної мови або ілюстрації: "як муки на маючу в утробі" в часі родження.

² Після Грецького значіння те слово переложене на "несподівано" не значить, що 'щось явиться поверховно', але значить, що щось прийде несподівано, неначе грім з ясного неба; себто, щось станеться чого вони несподівались із по-

верховного вигляду річей. Ворог буде захопливий несподівано і нагло, тому, що він є в темряві і не чуває. Се станеться тому, що вороги не мають духа Господнього, а духа князя темряви, їх отця. Вони думають, що вони є безпечні. Коли ж вони нагло впадуть, то для многих се буде виглядати дуже дивним, тому що се — діло незвичайне, діло дивовижне, dokonane Богом. (Іса. 28: 21) При закінченню сього великого пророчтва про кінець світа, Ісус сказав: "Остерігайтеся ж, щоб часом не отягчилися ваші серця прожорством, та пиянством, та журбою життя сього, й щоб не сподівано на вас не настиг день той. Бо, як сітка, впаде на всіх, що живуть на лиці сієї землі. Пильуйте, по всяк час молячись, щоб удостоїлися втекти від того всього, що має статися, і стати перед Сином чоловічим." (Луки 21: 34-36) "Щоб, прийшов несподівано, не знайшов сплячих. Що ж я вам глаголю, усім глаголю: пильуйте." — Марка 13: 36, 37.

³Кінець тих, що добровільно зневажають Боже ім'я, буде знищення. До вірного останка кляси Господь каже: "Бо ж праведно в Бога, віддати горе тим, що завдають вам горя." (2 Сол. 1: 6) Римо-Католицька Гієрархія і її союзники вмисно переслідують вірного останка за їх послухство до Господніх приказів в несенню вістки о царстві. Задля їх потіхи Господь, через апостола, каже до них: "А вам горючим, одраду з нами в одкриттю Господа Ісуса з неба з ангелами сили, в огні поломаному даючи відомощенне тим, що не знають Бога і не коряться благовістю Господа нашого Ісуса Христа. Вони приймуть муку, погибель вічну від лица Господнього і від слави потуги Його." — 2 Сол. 1: 7-9.

⁴Очевидно, що між тими, що будуть знищені, є заклячені й ті, що чули євангелію царства і відмовилися бути послухними і противилися їй. Слова "незнають", повисше згадані указують, що вони мали видіння правди о царстві, але те знання вони трактували байдужно. Такий є стан тих, що противляють Римо-Католицькій Гієрархії. Вони мають Слово Боже і мають дещо знання о Ним, та вони мильно пристусовали його в користь своїх самолюбних бажань і легковажили ним, і через се стали непослушні Божому Слові. Сей текст включає і тих, що мали нагоду знати правду, та відмовилися. Бог не є з'обовязаний захищати або охороняти того, що не шукає охорони в назначений Ним спосіб.

⁵Се писання і інші показують, що знищення прийде нагло і що предмет Божого гніву побачить своє знищення зараз перед упадком. Слова "настигне на них", значать буквально "нагло", після перекладу *Диялота*: "Нагле знищення спогонить їх." Те знищення прийде від Єгови через Ісуса Христа, Його Меч, яко ж написано: "Один єсть Законодавець, що може спасти і погубити; ти ж хто єси, що судиш другого?" (Якова 4: 12) Коли ті чинителі беззаконня зачнуть хвалитися й чванитися й тишитися, що свідки Єгови стримані в їх діяльності, і коли противники будуть чути-ся безпечні і спокійні, тоді знищення буде близь-

ко них і вскорі й нагло впаде на них. Коли вони прийдуть до сієї високої точки, що вони будуть чутися цілковито спокійні й безпечні, і що вони набудуть мильним чином, тоді нагле знищення впаде на них і вони будуть знати се. Бог не дозволить сій старій й лецемірній товпі піти до гробу спокійно. Його закон не змінється. Давид був помазанником Божим, і інші вірні люди співділали з ним. Йоаб злобно переслідував Господніх людей, включаючи і Давида, і тому Соломон отримав таке поучення: "Оце ж чини по своїй розуму й не дай йому в спокою зійти із волосом сивим." (1 Цар. 2: 1-6) Про Семей, котрий проклинав Давида й кидав камінням на нього, Господь сказав про сього гонителя своїх помазанників: "Щоб він пійшов на той світ із сивим волосом скривленим." (1 Цар. 2: 9) Римо-Католицька Гієрархія є стара віком і стара в злочинах, і "сивий волос" зручно представляє сю лукаву організацію. Те що Бог сказав у своїм законі прийде на сю лукаву товпу при кінці світа. Бог дав сій лукаві товпі цілу довжину пута і вона прийшла до кінця, і знищення вскорі впаде на них. Всяке лукавство їх вскорі буде представлено перед ними, і тоді вони зрозуміють, що їх спідниці, як се каже пророк, замочені людською кровю. Вони будуть знати, що золоті корунки і смішні капелюхи і інші женські прибори, не дадуть їм жадної помочи ані охорони.

⁶На рівнині Моаб Мойсей, по волі Божій, глосив закон Всевишнього про сю дволичну товпу, що зневажила Його ім'я, і на котру прийде гнів Божий. "І такого чоловіка, що [хвалиться переслідуванням Божих помазанників і виконує свої самолюбні заміри в ім'я Господа], почувши слова сієї клятьби, благословить себе в серці своєму, кажучи: Мати му впокій, хоч я живу по своїй волі; щоб не пропав, хто є, і хто смагу терпить. Господь не схоче простити йому; тоді запалає гнів Господень і лють його на чоловіка сього, і спадуть на його всі прокляття, написані в цій книзі, і Господь зітре з під небес ім'я його." — 5 Мой. 29: 19, 20.

⁷Сей закон відноситься до лукавих гнобителів свідків Єгови. Римо-Католицька Гієрархія і її союзники заставили сіти щоби зловити і покарати помазанників Божих. Вони постійно говорили лож про Божих людей і свідчили фальшиво проти них по судах і карали їх, щоби сі лицемірні релігійністи могли дальше виконувати свою нікчемну роботу. Про сю лукаву і гноблючу товпу Господне Слово говорить: "Нехай погибель спогонить його, щоб і не стямивсь, коли — і сітка його, котру заставив тайно, нехай зловить його; нехай він впаде до неї на погибель." (Пс. 35: 8) "Як притьмом знищені вони! Конець їм; пропали вони від страшного лютування." (Пс. 73: 19) "Як прийде на вас переляк, мов та буря, й біда, мов хуртовина, пронесеться над вами; коли обгорне вас смуток і тіснота. Тоді кликати муть мене, — та не озовуся; здосвідку шукати будуть, — та не знайдуть мене. За те,

що знання ви зненавиділи й страху Божого не прийняли, що не схотіли слухати моєї ради, погордували докорами моїми." (Прип. 1: 27-30) "Попереду погібелі йде гордіня, а поперед упадку — надуте серце." (Прип. 16: 18) Такі є посудинами гніву на знищення. — Римлян 9: 22.

⁸ В тексті є сказано, "настигне на них." На кого? На гіпокритичну Римо-Католицьку Гієрархію, що збудувала могутчу організацію на основах лжи і зробила умову зі смертю і з пеклом, і з так званім "Протестанським" духовенством, їх поплечниками і з жидівськими рабінами, котрі чолюмкують перед ними, разом зі всіма їх союзниками, що прилучились із ними, щоби приколисати людей, і котрі кажуть до простодушних: "Все гаразд, все безпечно!" Священники і проповідники тепер кажуть до людей: "Жадне лихо не спогонить нас; ми зробимо мир." Словами пророка вони кажуть: "Спасення! мир! а ніякого мира нема." (Ерем. 6: 14) Щоби тримати людей засліпленими до правди, проповідники і священники кажуть до них: "Не побачите меча, та й голоду не буде в вас, а повсячасний мир дам вам на сьому місці. Господь же відказав мені: Ті пророки лож пророкують лож в імя мое. Не посилав я їх і не повелівав їм, і не говорив до них; вони пророкують вам ложні видива, віщування та пусті мрії серця свого. Тимто так говорить Господь про сі пророки; вони пророкують імям моїм а я не посилав їх і не повелівав їм, і не говорив до них; вони пророкують вам ложні видива, віщування та пусті мрії серця свого." — Ерем. 14: 13-15.

⁹ Писання ясно указують що через якийсь час релігійоністи, себто, Римо-Католицька Гієрархія і її союзники, "протестанське" духовенство, і жидівські прихильники будуть співділати з політичними і комерційними наставниками і уживати відділ сильного рамена переслідування свідків Єгови. Без такої кооперації вони б не могли кричати "упокій та безпечність".

¹⁰ Як здається, то те нагле знищення зачнетесь коли світські первотини несподівано обернуться проти лицемірних релігійоністів, вибухши ненавистю проти "старої облудниці" і знищать ту організацію яко ж написано: "Бог бо дав у серця їх, щоби чинити волю Його." (Одкр. 17: 16, 17) Се робота Єгови, початок останнього вираження Його гніву проти організації ворога. Се — Його "діло дивовижне", котре пробудить політичні і комерційні первотини до революції проти релігійоністів щоби скинути з своїх плечей стару облудницю. (Авак. 3: 14) Єгова зробив пояснення в своїм Слові щодо способу вираження свого гніву або пімсти проти ворогів, і що ясно представляло знищення дволичної товпи, що була представлена через гору Сеїр, Моаб і Амон. Гора Сеїр здається представляла релігійний первень, а Моаб і Амон — політичні і торговельні первотини. Сі три вороги Ізраїля злучилися в нападі на Божих вибраних людей, і коли зачалась боротьба "Господь поставив засітку на них". Тоді вони нищили одні других в той спо-

сіб: "Бо піднялись Амоні на Моабії проти горян Сеїрських, побиваючи і вигублюючи їх, а коли скінчили з Сеїрами, стали вбивати один одного." (2 Паралип. 20: 19-23) Се є поперто іншими писаннями, що Господь найперше знищить релігійний лицемірний чинник, а тоді наступить знищення інших ворогів при кінці битви великого дня Всемогучого Бога.

¹¹ Як се виглядає з писання, то остаточне вираження Божого гніву проти Сатани зачнетесь від релігійів і перейде на всіх чинителів беззаконня: "На всі гори в пустині понабігали пустошники, бо меч Господень пожерає все від кінця до кінця землі: Нема рятунку ні одній людині. Сіяли вони пшеницю, а пожали тернину; потомились без пожитку; соромити метесь вашого вроджаю через палаючий гнів Господень." — Ерем. 12: 12, 13.

¹² Бог говорить проти релігійних лицемірів, котрі поповнили перелюбство через сполучення з Дияволом і його політичним і торговельним чинником, і каже: "Земля бо повна перелюбників; земля плаче від прокляття; посохли степові пасовища; а задуми їх ледачі, й сила їх — у кривді. Бо й пророк і священник лицемірні, ба й в домі мійому найшов я їх ледарство, говорить Господь. Тим же то дорога буде їм, наче ожеле-на в темряві, торкнись їх, а вони попадають; пошлю бо лихоліття на їх, час карі їх, — говорить Господь. Я пророків Самарійських [Римо-Католицьку Гієрархію, котра установила і практикує чоловіко-поклонення] бачив я безум; пророкували вони в імя Баалове [се є релігія Диявольська], й звели з ума люд мій Ізраїля. В пророків же Єрусалимських [в Протестантів і інших, що називають себе почитателями Бога] бачу я страшні речі: живуть вони перелюбно [з Римо-Католицькою Гієрархією і іншими чинниками організації Сатани] блукають в неправді, і піддержують руки лиходіям, щоби ніхто не вертався з безбожності своєї. Вони мені такі, як Содом, а осадники його — як Гомора. Тим же то говорить так Господь про ті пророки: Ось, нагодую їх полином, а напою їх водою з жовцю, бо від пророків Єрусалимських розлилась безбожність по всі країні. Ще так говорить Господь сил небесних: не прислухуйтесь словам тих пророків, що вам пророкують: Вони зраджують вас, оповідають мрії серця свого, а не з уст Господніх. Раз-у-раз говорять вони моїм зневажникам: Господь сказав: мир буде вам. А всякому, хто ходить в упрямстві свого серця, провадять: Ніяке лихо не прийде на вас [і тому ви є безпечні]." — Ерем. 23: 10-17.

¹³ Здається, що коли знищення прийде на ворогів, тоді вони нагло зрозуміють, що їх час одвідин прийшов: "І надійде на них погібель; вони шукати муть спокою, та не знайдуть. Прийде нещасте за нищастем, і (страшна) чутка за чуткою, і (марно) просити муть в пророка віщби, та й не стане науки у священника й поради в старців. І сумувати ме цар, і князя обгорне перестрах, а в землян дрожати муть руки. Я вчи-

ню з ними після їх доріг, якими ходили, і після їх судів буду їх судити; і зрозуміють, що я — Господь." (Езек. 7: 25-27) Як ся лукава інституція нагромадила зневаги на Єгови, і шкодила Його людям, так ся лукава товпа буде у двоє відплачена за її беззаконне. "Віддайте їй, яко ж вона віддавала вам; і подвоїть їй у двоє по ділам її; і в чаші, котрі вона мішала, мішайте їй у двоє." — Одкр. 18: 6; Езек. 13: 9-16; Зах. 12: 3.

"МУКИ"

¹⁴ Як же бо впаде на них те загрожуюче знищення? (Св. Письмо відповідає) "як муки на маючу в утробі". Се пояснення дане Господом тут є ясне, відповідне і сильне. Коли Бог вислав чоловіка з Едену, до жінки Він сказав: "Мучившись роджати меш діти"; і так всегда було. Протягом всіх століть жінки головню бажали бути матерами, і неплодна жінка майже всегда була понижена. Заплідження — се щаслива хвиля, і підчас періоду ваготиння жінка виглядає хвилі в котрій прийде потомок і як він дістане відзначення у світі. Добра жінка бажає, щоби її дитина прославляла імя Боже. Самолюбна жінка бажає, щоби її дитина мала пошану між людьми. Однак вони обидві з радістю дождають хвилі, коли дитина прийде на світ. Лікар назначує день після свого обчислення, і жінка спокійно і безпечно чекає того дня, надіючися, що вскорі вона придбає собі більшу честь через народження сина. Однак назначений час приходить дуже нагло, тим що болі породу приходять, і вона знає, що вона стрічається зі смертю, що може вскорі статися, і лише Господь може помочи їй перейти сю критичну хвилю.

¹⁵ Жінка що служить Богу, описуючи своє доповідання перед породом сказала: "Якийсь час перед тим днем прийшли на мене нагло назначені муки. Я пробудилась із твердого сну сповною свідомістю, що моя година прийшла. Самітна в ночі я була стрінута з назначенем присудом і один Бог був моєю помочю. Із потунаючим зворушенням я вся тряслася як листок од великого вітру. Із чим раз більшою скорботою я була захоплена час від часу корчами, будучи переконана, що я більше переносити не годна. Звинулась, скорчилася і скрутилась із шаленим бажанням десь утечи, однак не було місця до утечі. Життя здавалось скоро відпливало і я поринула в несвідомість."

¹⁶ Промовляючи до своїх учеників Ісус сказав: "Жінка як роджає, смуток має, бо прийшла година її." (Йоана 16: 21) Вона стрінувалась лице в лице зі смертю, і лише Господь може випроводити її із тих страшних обставин. Многі жінки повмерали при родах, а многі утекли від смерті, але лицемірні релігійоністи, відносно котрих ся ілюстрація є дана, "не втечуть" від смерті, бо Бог присудив, що знищення впаде на них. Та лукава організація побачить смерть в лице зараз перед її збуренням.

¹⁷ "Нещасний час для Якова" — се старання Сатани і його агентів "знищити Божих вірних

людей, із котрого то нещастя Бог визволить своїх вірних людей. Позатипічно той клопіт прийшов на людей Божих в 1917 р. і 1918 р., із котрого вони були висвободжені. Про те нещастя є написано: "Поспитайте й міркуйте: чи мужчина роджає? А чом же бану в усіх мужів руки на череслах, мов у породілі, а всі поблідли на лиці? Ой горе! страшний той день не було такого; нещасний час для Якова, але йому прийде ратунок." — Ерем. 30: 6, 7.

¹⁸ Те несподіване горе яке впаде на гіпокритичних релігійоністів буде подібне до мук маючих в утробі, і буде різнитися від клопоту Якова в сім, що та гіпокритична товпа не буде мати способу утечи або спасення. "Почули ми вістку про них, та й руки в нас помліли, туга обняла нас, тремтимо, як породіля." (Ерем. 6: 24) Та година горя прийде на них і несподівано, коли вони будуть казати: "Спасенне! мир!" (Ерем. 6: 14) Римо-Католицька Гієрархія, котра сотворила много священників, научила многих із них бути гетьманами або вождями "католицької народности", а один із них мав бути головою, і до сих гнобителів Господь каже: "Що скажеш, дочко Сионова, як Бог навідаєсь до тебе? Ти ж сама принадила [научила іх бути священниками або отцями] іх до себе, щоб старшувати над тобою; чи не схоплять же болесті тебе, як породілю? І коли скажеш в серці твому: За що мені таке судилось? так знай що се за велику беззаконність твою піднято спідницю твою, та обнажено ноги твої." — Ерем. 13: 21, 22.

¹⁹ Вони не будуть мати місця для утечи, бо знищення напевно прийде. З ними станеться так, як з жінкою Пинеєсова, що 'упала, породила й умерла'. (1 Сам. 4: 19, 20) Сих гіпокритичних релігійоністів "Християнства" не будуть засилають, щоби улешити їх болі. Іх здеградовання й лихе життя спричинить їм ще гірші болі й вони напевно умруть. 'І вони ніяк не втечуть' (Роттердам); каже Диявол: "Вони жадним чином не втечуть." Написано бо: "Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидячих тебе." (Пс. 21: 8) Так буде коли Божий гнів буде нагло виражений проти лицемірів, що кричать "упокій і безпечність". "І не буде втечеша пастирям [включаючи Ізуйтів-священників, ту жорстоку товпу, що оперує фальшиво в імя Ісуса Христа], ані притулку передним ув отарі." — Ерем. 25: 35.

²⁰ Єгова дозволив Дияволу і його агентам оперувати на землі через многі століття, щоби день обрахунку приніс цілковите оправдання для Його імя, і "щоб на тобі показати потугу мою, і щоб імя мое (було) проповідано по всій землі". (2 Мойс. 9: 16) Робота свідочтва тепер поступає вперед і можливо що незадовго скінчиться, і коли той кінець прийде, тоді Єгова покаже свою силу проти всіх, що зневажали Його імя, і ніхто не втече.

²¹ Через многі століття Римо-Католицька Гієрархія фальшиво научала людей і спонукала міліонів вірувати, що се заведення зробило угоду

із смертю і з пеклом і що її твердині так сильні і абсолютно непобідимі, що ніхто не зможе побідити її. Божий пророк предсказав день обчислення сими словами: "Бачив я Господа, над жертівником стоячого [серед фальшивого "Християнства"], й звелів він: удар до главневі в воріт [т. є, на дорозі або на стежці духовенства], щоб аж одвірки захитались, і повали їх усім їм на голови, а тих, що з них зостануться, я мечем повбиваю: Не втече з них ніхто, що буде втікати, й не врятується ніхто, що схоче врятуватись. Хоч би зарились у преисподню, то й звідти добуде їх рука моя, хоч би на небо вийшли, покидаю їх із відти. Нехай би поховались на вершці Вармеля, і там я їх віднайду, й заберу; хоч би заховались на дні моря, я звелю змію морському, там їх кусати. Як пйдуть у неволю наперед ворогів своїх, то прикажу мечеві й там їх повбивати. Я оберну очі мої на них, — та на біду їм, а не на добро." (Амоса 9: 1-4) Їх знищення буде цілковите.

"ДЕНЬ ГНІВУ"

²² День початку коли Бог зачав уживати своєї сили проти Сатани і його організації, зачався коли Він посадив свого любого Сина на престолі яко правильного Володаря світа. (Пс. 2: 6) Через століття Ісус очікував на прихід того дня, коли Бог сказав до Нього: "Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги!" (Пс. 110: 1) Писання як і факти показують, що се сталося в осіні 1914 р., що день Божої сили зачався проти ворога, і тому є написано: "Дякуємо Тобі, Господи і Боже вседержителю, що еси, і був, і прийдеши, що прийняв еси силу Твою велику і воцарився еси. І розгнівались погани, і настиг гнів твій." (Одкр. 11: 17, 18) Тоді Єгова вислав свого любого Сина, кажучи: "Царю серед ворогів твоїх!" (Пс. 110: 2) Ворог відмовився забратися добровільно, і через се настала війна в небі. (Одкр. 12: 7-9) Бачучи що прийшов час, коли велике питання між ним а Єговою мусить бути рішене, Диявол кинув народи світа у війну, що було сповненням пророцтва висказаного Ісусом Христом. Ціль Сатани була знищити рід людський. Се був початок смутку на організацію Сатани, а головно на видиму часть її. "Бо встане нарід на нарід і царство на царство, й буде голоднеча, й помир, й трус по місцях. Все ж се почин горя." — Мат. 24: 7, 8.

²³ Через чотири роки шаліла війна між народами землі, і не лише мільони воюючих людей погибло, але Сатана розпучливо старався знищити тих, що посвятилися Богу і Його царству. Війна в небі се був початок вираження гніву Божого проти організації Сатани, але на землі Єгова не розпочав війни в той час. Се був Сатана, що спричинив народи воювати. Те горе яке зачалось в небі Диявол спричинив і на землі проти людства, щоби йому доконати свій гордий визов. Від коли він був скинутий з неба він дальше спричиняє горе людям. (Одкр. 12: 12) Если би Сатана був виконав свій замір, то Світова Вій-

на булаб продовжалась аж поки рід людський мав бути цілковито знищений. В 1918 році Світова Війна закінчилась, але земні володарі не знали причини чому вона нагло закінчилась. Ся причина є дана в св. Письмі.

²⁴ Бог стримав війну ради своїх вибраних, вірного слуги кляси. "І коли б тих днів не вкорочено, то жадне б тіло не спаслося; тільки ж задля вибраних укорочені будуть дні тії." (Мат. 24: 22) Если би війна продовжалась без перестанку аж до цілковитого знищення світа, чи ті одиниці, що були на землі і вряді до царства, були б спаслися? Ні, тому, що всі мусять бути суджені Ісусом Христом в храмі, котрий то суд зачався по приході Христа до храму по 1918 році. Із приходом до Господа до храму, то навіть ті, що були в лінії до царства, не подобались Господу і не могли бути взяті до головної Божої організації без судження їх, покаюнняся і отримання прощення. Се ясно показано в пророцтві Ісаїї. Се сталося "в році, коли цар Озія умер" (котрий представляв "Християнство"), що каже Ісаїя: "бачив я Господа на високому й піднесеному престолі (суду — Мат. 25: 31), а краї ризи його наповнили храм." (Іса. 6: 1-3) Сей пророчий образ показує коли прийде час суду. Ісаїя тут представляв святих Божих в лінії до царства, і продовжуючи, дальше каже: "І промовив я: Горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, й живу між людьми [з імена послідувателів Ісуса] з нечистими губами [що не несуть свідоцтва про царство], — а се ж очі мої бачили Господа сил небесних." — Іса. 6: 5.

²⁵ Тоді на суді Господнім в храмі вірні були очищені, і се було представлено словами пророка: "На се прилетів до мене один серафим із жаріючим углем у руці, що взяв кліщами з жертівника; і приторкнувся ним до моїх уст і промовив: Приторкнулось оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя, й з гріха твого ти очищений." (Іса. 6: 6, 7) Сі факти сильно полирають заключення, що се очищення взяло місце в 1922 році, коли Божі вірні люди на землі пізнали, що Ісус Христос — у храмі. Тоді Господь, очистивши вірних, післав їх бути Його свідками, як се було представлено через слова пророка: "І почув я голос Господень, що говорив: Кого б мені післати, і хто нам пійде? І сказав я: Ось я, пошли мене! І відказав він: Иди й промов до тих людей: Слухати мете й не зрозумієте, і дивити метесь очима, та не вбачити мете." (Іса. 6: 8, 9) Дальше те пророцтво розказує про радість очищених і тих, що були послужні приказові Господньому в несенню вістки о царстві. (Іса. 12: 1-4) Сі факти точно пасують словам пророцтва, і в 1918 р., настав постійний рух зі сторони вибраних давати свідоцтво для імени Єгови і Його царства. Если би війна не була стримана, тоді вони не були б могли давати свідоцтва в послушенстві до приказу Господнього, і тому се задля вибраних, що те горе було вкорочене через стримання війни в 1918 році аж поки робота свідоцтва скінчиться. Господь тим

часом стримав свою війну проти Сатани для цієї причини, і Сатана знав що прийшов дуже короткий час до остаточного вираження гніву Божого.

²⁶ Если би війна не була стримана в 1918 році, то чи "велика громада" була б спаслася? Ні! Тому що "великої громади" тоді йще не було і не могла бути аж до часу судження дому Божого в храмі, і викликання вибраних. Се лише протягом кількох останніх місяців, останок побачив велику громаду. Тепер останок несе вість правди до людей доброї волі до Бога, щоби вони могли пізнати Бога і Його Царя і мали нагоду знайти смирність і справедливість, щоби вони могли спастися в день вираженого Божого гніву. (Соф. 2:2-4) Задача положена на останок нести овочі царства людям і народам, себто, нести їм життя-даючи і життя-підтримуючу поживу зі Слова Божого. Се не лише значить привилей, але приказ від Єгови і Ісуса Христа якого не можуть оминати ті, що бажать бути льюльні і котрі остаточно стануться членами царського дому. "І проповідувати меться евангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." Слова Господні ясно показують, що скоро робота свідцтва скінчиться, і тоді "буде мука велика, якої не було від настання світу до сього часу й не буде." Від закінчення війни аж до останного горя до рога є чиста для вибраних працювати після приказу, і се пояснює чому така велика робота була виконана на землі від 1922 р.

²⁷ "Гнів Божий" буде виражений в далеко більшій степені чим коли вперед. Ясним є, що вираження остаточного гніву зачнеється із виконанням суду проти з імена "Християнства", себто, Римо-Католицької Гієрархії, котра провідничить в гіпокритичній релігії, і між всіма їх союзниками і прихильниками. Се — Господь Ісус Христос, Божий могучий Меч і Виконатель, котрий виразить гнів Божий, і тоді прийде "день Господа Ісуса Христа" на всіх гіпокритів і недовірків "як злодій в ночі". Коли робота свідцтва скінчиться, то здається, що Бог дозволить стримати її і тоді релігійністи, котрі так жорстоко противилися Богу і вістці Його царства, будуть думали, що вони стримали сі пагубні свідки Єгови. Вони зачнуть веселитись мов п'яниці, і тоді нагло гнів Божий буде виражений проти них, і жадна часть з їх організації або людей не буде могла утечи. Ся Господня робота буде виражена проти релігійністів і буде виглядати дивовижна для многих. Ось так ясно показано, що гнів Божий зачав бути виражений проти організації Сатани в 1914 році; що Він вкоротив його в 1918 р., що робота свідцтва тепер поступає вперед; що коли та робота свідцтва скінчиться, тоді Божий гнів буде знов виражений проти каждой части організації Сатани, зачинаючи від релігійністів аж поки видима й невидима часть диявольської організації буде знищена, і самий Диявол нарешті буде знищений.

²⁸ Господь дає сю інформацію вибраним знім

вона станеться. Чому? Апостол відповідає: "Щоб через терпінне [вибрані, з котрих Павло був одним] та утішенне [себто через постійне служення серед великої опозиції уповаючи на Господа] з писання [зрозумівши його] мали надію." (Рим. 15:4) Инакше многи із тих, що завітували чинити волю Божу, могли б ослабнути від противенства і відпасти. Бог ласкаво постарався, щоби підтримати тих, що люблять Його. Щоби порівнати обставини тих в темряві із вірними послідователями Ісуса Христа в сей день, апостол каже: "Ви ж, братте, не в темряві, щоб той день як злодій захопив вас." — 1 Сол. 5:4.

²⁹ Згадані тут "братте" відносяться до тих живих, що остануться аж до приходу Господа до храму, котрі будуть "підхоплені в хмарах на зустріч Господеві на воздух, і так завсіди [если будемо вірні] з Господом будемо" у храмі і Його славним світлі. Від коли храм одчинився прийшло велике світло. Слава Бога Єгови сіє там в лице Ісуса Христа і відбивається на класі храму, і вони мусять світити своїм світлом, щоби велика громада могла бачити, що царство прийшло й могла мати участь в розказуванні о Його благословенствах. — 2 Кор. 3:14-18.

³⁰ Ті що кричать "Упокій і безпечність" знаходяться в темряві, але мудрі дівиці — у світлі. Господь через своїх ангелів визбирав із між тих, що є в лінії до царства й викинув їх в надвірну темряву, і вони скрегочуть своїми зубами на вірних, котрі дальше проголошують вість о царстві. (Мат. 13:41) "Лукавий слуга" кляса сміється з правди відносно приходу Господа до храму, а се він робить тому, що він у темряві. Інші, ж що вважають себе у правді, але котрі належать до кляси "вибраних старших", кажуть: "у *Вартової Башті* не знаходиться нічого нового ані про-світного сими днями"; і се вони кажуть тому, що вони в темряві і не належать до кляси храму або Йонадаба. Вони кажуть, що вони ходять з Богом, а однак вони є дальше в темряві, якож написано про них: "І се обітниця, котру ми чули від Нього, і звіщаємо вам, бо Бог світло, і ніякої у Нього темряви. Коли говоримо, що спільність маємо з Ним, а в темряві ходимо, то не говоримо по правді і не творимо правди; коли ж у світлі ходимо, яко ж Він сам у світлі, то маємо спільність один з одним, і кров Ісуса Христа, Сина Його, очищає нас од усякого гріха." (1 Йоана 1:5-7) Ті що є вірні Богу і котрих Ісус Христос привів до храму, знаходяться у світлі з ласки Господа. — Кол. 1:13.

³¹ Будучи у світлі храму, той день не захопить вірних як злодій, розуміючи під сим певну часть дня коли нагле знищення прийде на них, що кажуть "Упокій і безпечність". "День Господа Ісуса Христа" з початку прийшов навіть на вибраних як злодій, але вони пробудились і спішили служити Господеві, і по 1922 р., вони, в послушенстві до приказу Господнього проголошують вість о Його царстві. В *Звичайнім Перекладі* той текст не є так ясний з причини, що

слово "захопив" є ужите. Після перекладу *Роттердама*, той текст звучить: "Щоби той день, як на злодіїв не прийшов на вас." Злодії, що були запані на злочині нічною порою, були законно повбивані, і то без переступлення віковичної угоди. (2 Мойс. 22: 2) Тепер злодії "Християнства", гіпокритичні релігійоністи і "лукавий слуга" кляса, що стараються вломатися у царство і в той самий час крадуть посвяту і поклонення від Бога Єгови і привлащують сю честь собі, через піднесення крику "Упокій і безпечність", будуть повбивані без переступлення віковичної угоди. Прокляття Боже спаде на таких злодіїв. (Зах. 5: 1-4) "Лукавий слуга" кляса згодилась, позволяла, і підюджувала сих злодіїв і тому є спільником того злочину і кінець її буде той самий: "Бачив ти злодія, то й радо приставав до його, і з перелюбниками ти накладав." — Пс. 50: 18.

³² Бог є світло, і Христос — світло світа; і вибрані, будучи синами Божими, є синами світла, і тому писання каже: "Усі ви сини сьвітла і сини дня; ми не (сини) ночі або тьми." (1 Сол. 5: 5) Такі люди є "сини дня", бо вони народились від Божої жєни і є синами Божими, на котрих в день Господа Ісуса Єгова поклав своє святе ім'я. Вони є синами Отця світла (Якова 1: 17), і через се братами Господа Ісуса Христа. Вони сплужжені Господом і виставлені світу "як дороговкази". (Іса. 8: 18; Жид. 2: 13) Будучи синами Божими, вони є навчені Богом і перебувають в світлі. — Іса. 54: 13.

³³ Ті що в темряві, духово сказати, є ідопоклонниками, злодіями, убійниками, п'яницями, бунтівниками й гультаями, і всі бунтуються проти світла. Вони не знають дорогів Його. "Є між ними й вороги світла, що не знають шляхів його, й не ходять стежками його. Досвіта встає убійник, вбиває бідного й нужденного, а нічно стає злодієм. Темряви й те око же, що до перелюбок ласє; говорить: ніхто не побачить мене. — Та й вид собі закриває. В п'їтми підкопуються в доми, що по днині собі їх запримітили; світла вони не хотять знати. Бог густа тьма — се їх ранок [щоби їх не запати та й не пізнати], і з мороком дружні вони, любя ім п'їтма та страхи." (Йова 24: 13-17) Такі люблять темряву більше чим світло, бо їх діла лукаві. (Йоана 3: 19) Вони переслідували всіх, що вірно розказують правду, бо правда відкриває їх діла лукаві і приносить муку їм. Вони і їх союзники сплять щодо своєї нагоди і привилєю пізнати Бога і Його царство і служити Царєві.

³⁴ Даючи дальше свою пораду тим, що на стороні Господа і котрі є в світлі, апостол каже: "Тим же оце не спімо, як інші, а пильнуймо і будьмо тверезі." (1 Сол. 5: 6) Се значить не позволити собі заснути, але треба чувати, бути живим, і готовим, пильним і всякого часу мати часть у службі і старанно дбати про справи царства, які Господь поручив в руки вірного і розумного слуги кляси. Усякого часу і серед усіх обставин відперайте Диявола, і нехай ваше чо-

ло буде як диямент проти ворога, і стійте сильно в Господі і за Його царством. Такі вірні одиниці не будуть байдужними до служби, але будуть старанно хапати за всякий привилєй і радїсно виконувати їх задачі. Замість бути в замішанню і підхмиленемі як п'яниці, що впиваються вином в диявольській організації, вірні будуть тверезими і чуйними. Вони будуть пити 'вино радості з Господом новим у царстві його', бо царство прийшло і настав час на оправдання Єгового імя і ті, що будуть мати часть у нїм, мусять увійти в радїсть Господа Ісуса Христа. — Луки 22: 18; Мат. 26: 29.

³⁵ Ніч, се час на спання; а що вони кричать "Упокій і безпечність", вони не мають світла й знаходяться в ночі, і так вони сплять. "Ті що впиваються, у ночі впиваються." (1 Сол. 5: 7) Вони є п'яні від вина Сатани, стараючись виконати його пляни, бо вони його діти, і вони є обгорнені ночно із всією Сатанською товпою. Хотяй се не є задача синів світла виконувати присуди на інших, однак прийшов час суду, бо Господь прийшов і тепер час коли 'по овочах їх пізнаєте їх'. (Мат. 7: 16) Єсли їх овочі складаються з наук, що впливають на людей, і єсли ви стрінєтесь з людьми, що ширять самолюбну науку щоби відвернути людей від Бога, а поклонятися чоловікові, то знайте, що вони є дітьми лукавого. Єсли ви побачите або почувете що якісь люди ругаються із правди що Господь прийшов до храму чинити суд, і дальше хвалять людей чи то померших чи живих, то знайте, що такі є в темряві і поповняють "грїх Самарії". Всі такі, що стараються "добримі словами і красномовністю", або иншим способом, ошукаати смирних і відвернути їх від цілковитого посвячення і служення Господу, то знайте, що вони знаходяться в ночі, і тому не майте нічого до діла з ними. — Рим. 16: 17, 18.

³⁶ Ті що в храмі з Господом, є "синами дня". Будучи взяті у храм, Єгова каже до них: "Встань, заясній Єрусалиме; зійшло бо світло твое, й слава Господня зійшла над тобою. Ось бо, — темрява вкривати ме землю, і поморок — народи; а над тобою засїє Господь, і слава його явиться над тобою." (Іса. 60: 1, 2) Ті що знаходяться в храмі є відділені й відріжнені від тих, що в темряві, і вони мусять показати се, тримаючи вість правди високо і голосячи її иншим, що вони є синами Божими. Вони були покликані як Його свідки і мусять звіщати хвалення Того, що покликав їх із темряви у дивне своє світло. (1 Петра 2: 9, 10) "Тоді праведні сїяти муть, як сонце в царстві Отця свого. Хто має уші слухати нехай слухає." — Мат. 13: 43.

³⁷ Вірні сини дня не можуть мати спільности із синами темряви, але "ми ж, (сини) дня, тверезїмося, одягнувшись у броню віри та любви і (надївши) шолом надїї на спасенне." (1 Сол. 5: 8) День Господа Ісуса Христа — се день у котрім сини Божі народились з жінки Єгови, і ясність того дня не позволить нікому у світлі чинити зло своїм братам і оминати кару. Господь

не дозволить йому шкодити справам царства, не покаравши його. Останок тепер бачить абсолютну конечність бути тверезим, пробудженим, сталим поважним, і наповнений радістю Господнею, стараючись пильно виконувати свою задачу і довершити своє діло як подобає мужам. Се день війни, і сини Божі мусять воювати радісно в битві. "В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона зарива ранного спаде тобі роса молодості твоєї." — Пс. 110: 3.

³⁸ Щоби в оружитись до боротьби, апостол каже, треба 'узяти щит віри' через наше знання і довіре в Божу правду; наші почування мусять бути цілковито оперті на Господа і Його царство, а до всього иншого ми мусимо бути сліпі. Останок мусить мати ясний ум; отже мусить мати шолом для охорони голови, а тим шоломом, каже апостол, є 'надія о спасення'. Оправданнн Єгового імя значить спасення останка. Бути свідомим що се день для оправданнн Його імя, і що вірні можуть взяти частъ у тім оправданнн, становить сю велику надію і охорону для голови, і через се приходить ясне вирозуміннн науки на котру прийшов час зрозуміти. Із опису цієї збруї можна бачити, що се значить — війна. Се час битви великого дня Бога Вседержителя. Як здається, то Слово Господне ясно учить, що декотрі з вірних будуть бачити сю битву і пережити її ще на землі.

³⁹ Хотяй се день гніву Божого, то однак Він не назначив своїх людей на гнів: "Бо не назначив нас Бог на гнів, а на одержанне спасення, через Господа нашого Ісуса Христа, що вмер за нас, щоб, чи то пильнуємо, чи то спимо, укупі з Ним жили." (1 Сол. 5: 9, 10) Лукаві є 'посудинами гніва приготовані на знищеннн'; та не так річ мається з вірним останком. Се день Господа Ісуса Христа, тому що Він є Оправдателем Єгови, і в сей день імя Єгови буде цілковито оправдане. Ісус Христос умер за всіх, що вірують в Нього і служать Йому і Єгови, і се правда без ріжниць чи вони сплять сном смерти аж Він прийде, чи вони живуть в Його приході. Сі останні згадані є підхоплені з Господом стрінути Його в воздусі, т. є, у храмі, і сі увійдуть на віки в дім Єгови если вони затримують їх невинність.

⁴⁰ Згідно із своєю ласкавою добротою із своїм трактованннм тих, що люблять Його, Господь ласкаво дозволив своїм людям у сім часі суду

мати лучше і яснійше вирозуміннн часу горя у світі і яке є властиве відношеннн останка до того ж. Голова четверта, перше посланнн до Солунян, дає до відома вірним про воскресеннн тих, що померли в вірі, і про вивисненнн у храмі тих, що остануться вірними у приході Господа Ісуса Христа. Вірним сказано "втішайте один одного словами сими". Апостол навчає про день Божого гніву і каже до Його людей: "Того ж то втішайте один одного і збудуйте один одного, яко ж і робите." — 1 Сол. 5: 11.

⁴¹ Задля цієї причини Господь дозволяє сі правди поміщувати у *Вартовій Башті*. Що тут сказано, не є думка чоловіка, ані жадному чоловікові не належить признаннн за се. Господь має свій власний спосіб для наученнн і потішеннн своїх людей. Хотяй останок не потребує щоб якийсь чоловік научав їх, то се однак привилей останка кормитися з рук Єгови і Ісуса Христа відповідним покармом для них в сім часі, і для цієї причини Господь дає вирозуміннн писань і дозволяє поміщувати його у *Вартовій Башті*. Се привилей і задача усіх зборів свідків Єгови, разом з Йонадабами бути послухними Його приказам і студіювати сі дорогіцінні правди, і так потішати один другого, як се всі так чинять.

⁴² Відносно сього апостол благає своїх братів, щоб вони жили разом в мирі: "Жийте в мирі між собою", і "поважайте їх вельми високо в любові за діла їх". "Глядіть, щоб ніхто не отдавав злом за зло, а завсігди про добре дбайте і один за одного і для всіх." — 1 Сол. 5: 13, 15. *англ. перекл.*

⁴³ Если ви знайдете між громадою братів таких, що є захланні, що розбуджують боротьбу і замішаннн, що показують духа самолюбного, то знайте що вони не належать до громади храму. Не суперчайтесь із ними, не чиніть зла їм, але поступайте після науки апостола і оминайте їх. Вірний останок мусить дальше жити в мирі разом і мусить показати радість Господню, і з ревністю виконувати задачі положені на них Господом. Едність храму кляси тепер існує, а хто не показує духа згідного і едности, то сим чинном він показує, що він є поза храмом. Се — час коли помазанники Господні на правду співають: "Глянь, як добре і як любо, коли брати живуть в купі!" (Пс. 133: 1) Із тверезим умом і з повним довірем помазанники будуть йти вперед, виглядаючи з радістю скорого оправданнн імя Єгови.

"Храми, мій сину, що твій батько заповідає, й материної науки не цурайся; на серці їх собі по всі часи навязи, повісь собі їх на шиї. Бо заповідь — се твій світильник, навчає — се світло, дорога ж до життя — докір і наука." — Прит. 6: 20, 21 23.

СВЯТА

[Переклад з англ. "Вартової Башти" з 15. квітня, 1936]

"Свято кучок будеш святкувати сім, день, як зведеш врожай на тік і до винотоку твого."
— 5 Мойсея 16:13.

Оскільки се відома нам, то 23. лютого, 1936 р., була перша загальна конвенція людей Єгови зібраних в різних частих світа і де котрої в оден час промовляв оден бесідник. В Той час промовляв президент Товариства до великого зібрання в Лос Анджелес, Каліфорнія, і в той самий час його промова в тій самій хвилині була передана через радіо і сполучені дроти до великих зібраних громад в різних частих Америки, Мексики, Канади, Великої Британії, Європи, і інших країн. Зміст його промови є поданий тут. При закінченні промови многи зібрані слухачі одногласно прийняли декларацію, котра є подана при кінці сього артикулу. Зараз по тім наслідні каблї і телеграми від різних зборів, показуючи, що промова і резолюція буда ясно і з одушевленням прийнята. Се було радісне свято, у котрім брали участь многи Божї люди, і всяку славу і честь віддається Єгови. Се становить безперечний доказ єдності Господних посвячених людей, що вони рішались йти в перед і голосити ність цраства.

ЄГОВА приказав Ізраїльтянам обходити три великі свята протягом року і кожде свято в честь Єгови. Се показує, що сі три свята прямо і виразно відносилися до оправдання Єгового імя. Сі три свята є названі Господом, а іменно: "Свято опрісноків", або пасха; "свято жнивне", або п'ятидесятниця; і "свято збору", себто, "свято кучок". "Тричі святкувати мете мені що року. Допильновувати меш опрісношнього свята: Сім день їсти меш прісний хліб, як я заповідав тобі, в призначений час у місяці Абибі; бо в цьому місяці вийшов еси з Єгипту. І ніхто не мусить показуватись перед лице мое з порожними руками. І свято жнивне, первоплоду праці твоєї, того, що сіяти меш в полі; і свято збору, під кінець року, як збираєш те, коло чого працював у полі." — 2 Мойс. 23: 14-16.

² Свято пасхальне зазначило початок року; П'ятидесятниця, се п'ядесять день по першим шабасі який наступив по пасці, і також був шабасом для Ізраїля. Свято кучок зачалось п'ятнадцятого дня сегого місяця при закінченні року. Ізраїльтянам було сказано Єговою обходити сі три свята, і питання виринає, чи духовий Ізраїль, а головно останок, має яку-будь безпосередну стичність із сими трьома святами? — 2 Мойс. 34: 18, 22; 3 Мойс. 23: 6, 10, 34.

³ Єгова виразно зазначив час і місце для кожного із сих свят. Той час ніколи не змінювався. З першу Силом був назначений на обходження сих свят. (Ісуса Навина 18: 1) Пізнійше Єрусалим був назначений яко місце де ті свята мались святкувати. Ті свята безпосередно мали стичність із жнивими Ізраїльскими. Пасху обходили на чотирнадцятого місяця Абаба, котрий був першим місяцем, а свято опрісноків зараз наступило опісля, коли то первосвященник жертвував сніп з первоплодів із достіглого збіжа або ячменю і приніс в гойдану жертву Господеві, яка мала бути принята ним від людей. (3 Мойс. 23: 9-12) На п'ядесятий день опісля, перед розпочатем "тижневого свята", котре пізнійше було як п'ятидесятниця, первосвященник гойдав два бохонці хліба спеченого із достіглої пшениці спечений із квасом, що становило жертву людей яко первоплід жнив. Се було назване "свято жнивне", первоплід їх праці. (4 Мойс. 23: 16; 3 Мойс. 23: 17) Час на обходження свята кучок

був назначений при "кінці року", коли то жнива були зібрані, і названі "свято збору". "Промов до синів Ізраїлевих і скажи: На п'ятнадцятий день сего місяця сегого свято кучок, сім день Господеві." — 3 Мойс. 23: 34.

⁴ Єгова дав приказ Ізраїльтянам устами Мойсея відносно сих трьох свят. Мойсей був типом на Ісуса Христа, і Ісус Христос безпосередно мав звязь із сими трьома святами. Отже здавалось би, що послідувателі Ісуса Христа також мають стичність з сими святами. Пасха була установлена в Єгипті через заколення і їдження пасхального агня, що було сповнено в жертві Ісуса Христа, коли то Ісус установив спомин своєї смерті і спомин для імя Єгови і оправдання Його імя. По приказу Господа Його люди іще обходять те свято. Тепер Господь Ісус прийшов до храму і зібрав своїх людей до себе і вони іще обходять свято пасхи, або спомин, і пють нове вино з Господом в царстві і радуються.

⁵ П'ятидесятниця — се час вилиття святого духа, про що пророкував Йоїл і що сповнилось на апостолах, як се зазначено в Діяннях Апостольских в другій голові. Сей час сходитьсь із часом коли дух Господень зійшов на Гедеона, коли він трубив у труби. (Суд. 6: 34) Друге сповнення сього пророцтва Йоїла про вилиття св. Духа, як се показують многи свідочтва, зачалось в 1922 році. (Гляди *Откровення*, Том 1, стр. 57, англ. вид.) День п'ятидесятниці також сходитьсь із часом, коли кляса Руті прийшла до пізнання правди, вершок пророцтва книги Руті. Те велике сповнення вилиття св. Духа зазначає час великої радости між Божими людьми на землі. Мовою пророка помазані співають: 'Сей день Господь сотворив, і ми будемо радуватися і веселитись в нім.' — Пс. 118: 24.

⁶ Свято пасхи і П'ятидесятниці безпосередно відносяться до нової угоди. Зроблення нової угоди було зазначено через смерть Ісуса, позатілічного пасхального Агня. Установлення нової угоди є зазначене через вилиття св. Духа. (Діян. 2: 16-18) Від другого вилиття св. Духа Господні люди на землі зрозуміли і оцінили, що прийшов час радости, бо вони мають привилей пити нове вино з Господом в царстві і ввійти в Його радість. Се свято радости Господеві яко ж написано: "Тим то веселиться небеса, і що

домуєте в них." (Одр. 12: 12) Від часу вилиття св. Духа останок зрозумів і оцінив, що робота Господа Ісуса є оправдати імя Єгови і що від коли Він прийшов до храму і зібрав своїх вірних до себе, вони увійшли в радість Господню і мають привилей брати участь в оправданню Єгового імя. Вони також оцінили слова писання: "Радість Господня — се твоя сила." — Неєм. 8: 10, *англ. перекл.*

¹ Колись ми були навчені, що гойдання двох квасних хлібів, котрі були представлені в гойданій жертві в п'ятидесятниці, представляли дві духові клясі пожегтовані Господом, а іменно, "мале стадо" і "велику громаду", обидві будучи духовими клясами. Однак тепер ми бачимо, що Бог не має дві духові клясі, одну цілковиту вірну а другу по части вірну. Добре знані факти здається попирають заключення, що гойдана жертва із двох хлібів в П'ятидесятницю представляла розділення між тими, що служать Богу. При першій вилиттю св. Духа в Єрусалимі жили много людей, що називали себе посвяченими. Декотрі із них здивувались з того, що вони бачили, інші ж ругалися. (Діян. 2: 5-13) Тут і там повставало розділення, про котре то розділення Петро говорив відносно сповнення пророцтва Йоїла. "Хто ж залюбки прийняв слово його, охрестились." (Діян. 2: 41) Звідси муситься заключити, що хто радо не прийняв Йоого слів, той поставив себе в противенстві. В часі пасхи, то лише оприсний хліб можна було уживати, коли ж ті два хліби, гойдані священниками в П'ятидесятницю, були спечені квасними. Квас — се символ несовершенности і гріха, отже той квас у двох хлібах здається ясно символічно говорить, що жертва в користь людей не буде без прокази, що всі будуть замішані до певної міри зі світом, і коли Господь їх навчить, то се буде їх відвічальність очистити себе через відлучення цілковито від організації Сатани. Се як раз то, що останкові сказано робити. Се попирає заключення, що ті два хліби гойдані священником в П'ятидесятницю, представляли розділення між тими, котрі були прийняті Господом, і тими, що відкинули Господа.

² Друге вилиття св. Духа безсумніву відкрило дві клясі людей, обидві котрі були представлені перед Господа коли Він появився в храмі і зачав судити дім Божий. (Мал. 3: 1-3; 1 Пет. 4: 17) Одна кляса складається із вірних, котрих Господь назвав як "вірний і розумний слуга", і сій клясі Він поручив справи свого царства на землі. Та друга кляса не була признана, і тому була названа Ним "лукавим слугою". Обидві сі клясі казали, що вони є щирі коли були представлені перед Господом в храмі, але Господь спричинив так, що самолюбні відкрили своє самолюбство і що вони не були цілковито посвячені Єгови і Йоого царству. Слова апостола в 1 Коринтян 5: 1-3 вповні попирають се заключення, і апостол радить щирим одиницям нічого не мати до діла з не щирими, котрі згаджаються з організацією Сатани. Отже ті два хліби показують, що одна

кляса є відкинута а друга принята Господом. Свято пасхи і П'ятидесятниці безсумніву є обмежені до тих, що є в лінії до царства. Що ж тоді можна сказати про свято кучок?

³ В один і той самий час Єгова приказав своїм вибраним людям обходити сі три свята повисше згадані. Через много роки було припушено, що свято кучок позатипічно відносилось виключно до тисячлітнього царювання Христа і тому церква на землі не має нічого до чинення із тим. Та питання виринає, чи свято кучок представляло річи які мали статися підчас тисячлітнього царювання Христа, або чи Йоого сповнення зачинається коли останок є ще на землі занятій роботою свідощтва? Если те свято кучок має позатипічне сповнення в теперішнім часі, тоді напевно можемо сподіватися, що Господь відкриє се своїм завітуючим людям. Писання і факти тут є представлені в тій цілі, щоби показати, що свято кучок прямо відноситься до *останка* і "*великої громади*" і що те позатипічне свято тепер сповняється.

¹⁰ Чому ми мали б заключити, що Єгова приказав Ізраїльтянам обходити свято кучок лише щоби показати, що станеться підчас тисячлітнього царювання? Виразні слова св. Письма показують, що "скільки бо перше написане, нам на науку написано, щоб через терпінне та утішенне з Писання мали надію" (Рим. 4: 4); і що "усе ж се прикладами сталося їм, приписано на науку нашу, на котрих конець віку прийшов". (1 Кор. 10: 11) Ось так Павло прикладає сі річи до кляси до якої він належав, т. е, до церкви. Писання з ласки Господньої дані для користи чоловіка підчас коли лукавству дозволено існувати і коли лукавому дозволено виконувати Йоого роботу, щоби чоловікові Божому дати всяку науку і поміч до всякого доброго діла. (2 Тим. 3: 16, 17) Оправдання Єгового імя є найважніша справа, і се царський дім Божий, що має головно до чинення із оправданням Йоого імя. Диявол збудив питання щодо найвисшости Єгови, і той визов буде полагоджений через знищення Диявола і Йоого організації і ся робота мусить бути доказана нім зачнеється тисячлітне царювання. Єгова з початку заявив свій замір вивести праведне насіння через свою "жену" або організації, і те насіння з Йоого організації знищить насіння Вужа. Коли те насіння народиться, тоді після пророцтва Юди (14 і 15) Єгова замірив виконати свої присуди через Ісуса Христа. Та нім Йоого присуди виконані, писання показують, що не лише "маленьке стадо" овець під провідництвом Ісуса Христа прийде до Нього, але Він також збере і "інші вівці", котрі становлять "велику громаду". Єгова заявив Авраамові свій замір в сих словах: "І благословлю благословляючих тебе, а кленучих тебе проклену." (1 Мойс. 12: 3) Інші писання ясно показують, що виконання Йоого заміру возьме місце в часі приходу Господа Ісуса Христа до храму чинити суд, в день Єгови, а не при кінці тисячлітнього царювання. (Мат. 25: 31-46) Пророцтва про суд сповняться

і відносяться до часу коли Єгова встане щоби проголосити своє ім'я по цілій землі і щоби оправдати своє ім'я своєю великою Правицею й своїм Оправдателем, Ісусом Христом.

¹¹ Писання не були написані лише тому щоби показати, як хтось може наслідити небесне життя. Се правда, що вони указують на сю надію через Ісуса Христа для покликаних, вибраних і вірних, але першорядна ціль їх є вибрана людей для імя Єгови і котрі мають дочинення з оправданням Його імя, і коли сі докажуть їх невинність, тоді Бог дасть їм місце в небі. Ті взяті так для імя Єгови є виставлені на пробу, і вони мусять доказати їх невинність, і отримати Боже признание занім вони наслідять небесне життя. Отже певним є, що сповнення пророцтв, включаючи ті про свято кучок, мають до чинення із церквою, а головню з останком, і з тими що близько співтоваришать з останком, протягом часу коли особливша робота виконується через Господа Ісуса в храмі Єгови.

НАРИСИ

¹² Дивлячися на певні нариси прообразові, ми можемо рішити чи вже сповнилося свято кучок в досвідченях останка. Як се зазначено в св. Письмі, то се було "свято Єгови", що показує, що той час представляв оправдання Єгового імя. Приказ записаний в законі Божому є: "А на п'ятнадцятий день сего місяця, як позбираете врожай із землі, святкувати мете свято Господне сім день; у первий день буде відпочинок і в восьмий день відпочинок." (3 Мойс. 23: 39) Ось так показано, що перший день був субітний день і останній день був субітний день. Те свято обходили посередині сего місяця, в часі коли жнива збирали, і тому се називається "свято збору". (2 Мойс. 23: 16) Се був час радости перед Господом, і людям пригадувалось, що Єгова — жерело всякого життя і всякої утіхи. Вони мали їсти і пити і радуватися в Господі.

¹³ На сю справу зроблено натиск коли деякі невільники вертали з Вавилону. Коли вони знаходилися в неволі, то вони не обходили свята кучок. Коли Неемія і інші повернули (з Вавилону), то люди плакали, бо вони довідалися що Божий закон вимагав обходити свято кучок, чого вони не робили. Тоді вони зробили приготування обходити те свято, і Неемія сказав до людей: "Ідіть, їжте сите й пийте солотке, ... бо день сей святий Господеві нашому. І не журіться, бо радости перед Господом се піддержка ваша." — Неем. 8: 9, 10.

¹⁴ Два особливі нариси сього свята кучок можна завважати, а іменно: (1) людям сказано перебувати в кучках через сім днів того свята, і (2) із початком першого дня вони мали принести в жертву тридцять тельців, і дальше жертвувати тельці по одному менше кожного дня опісля, включаючи семий день у котрий вони мали принести сім тельців, роблячи разом сімдесять тельців пожертвованих протягом того періоду свята. Восьмий день був днем одпочин-

ку у котрий вони торжественно збиралися перед Господом. (4 Мойс. 29: 12-35) Се ціле зібрання пригадувало Ізраїлеві, що їх благословенства прийдуть до них, бо Єгова вибрав їх яко своїх людей для своєї цілі, і для слави свого імя.

¹⁵ Перебування в кучках здається було значуче. Кучка, се тимчасове помешкання, і перебуваючі в них виглядають постійного помешкання. Всі люди Божі, включаючи духову і людську клясу, були приведені на сторону Єгови в часі коли Сатана володів в лукавстві. Замешкувати в кучках здається говорить, що вони не є частю організації Сатани, але відділені від неї, що тимчасово вони мусять перебувати в Сатанськїм світі але вони не становлять часті його, і що вони виглядають, постійного і справедливого правительства в котрім правда домує. Авраам і інші старинні люди, будучи на стороні Господа, знаходилися в такій позиції. Про нього є написано, що він "перебував в наметі з Ісааком та Яковом, наслідники тієї самої обітницї, бо вони виглядали города з основою, котрого будівничим був Бог". Відносно всіх інших згаданих апостолів є написано, що вони визнавали себе за паломників і чужинців на землі, ожидали небесного краю. — Жид. 11: 8-16.

¹⁶ Ісус заявив, "царство мое не од світа сього", і так усі, що по стороні Бога і Його Царя, не є із світа Сатани, але замешкують в нїм тимчасово, ожидаючи на повне установлення Божого правительства під Христом. Ся правда відноситься до "великої громади", тому що вона відділилася від організації Сатани і стала по стороні Господньої організації. Коли Ізраїльтяни повернули із неволі, вони поробили кучки і сиділи в них і радувалися. Через довгий час сі люди поневолені в організації Сатани, і тепер коли вони отримали світло правди, вони стають по стороні Єгови і позатипічно є чужинцями в чужій землі, ожидаючи повного установлення царства Божого.

¹⁷ Пожертвування сімдесять тельців мусить мати якась важне значіння. У десятий голові в першій книзі Мойсея згадано є про сімдесять родин синів Ноя. "Се роди синів Ноєвих по їх свояцтвах, по їх племіннях; і від них порозходились народи по землі після потопу." (1 Мойс. 10: 32) Між старинними Жидами існує переказ, що сі сімдесять пожертвовані тельці в часі свят кучків представляли сімдесять поколінь землі згаданих в повисшїм тексті св. Письма. Жидівська історія розказує про інші річи які були зроблені в часі свят. В той час храм був спеціально освічений, і кожного дня воду приносили із ставу Силоамського і несли до жертівника храму де вона була принята серед трублення труб і коли люди повторяли слова пророцтва: "І будьте в радощах черпати воду з жерел спасення." (Іса. 12: 3) (Вібіяний Словар Пелобита) Сі криниці представляли, що останок і Йонадабі співтоваришили разом і оціняли правду спасення, представлену через воду, що приходить лише від Бога Єгови через Ісуса Христа, і сі

правди, відкриті Словом Божим є криницею спасення. Жадні інші люди на землі не признають, що спасення походить від Єгови через Ісуса Христа.

¹⁸ Ісус обходив свято кучок і се показує, що останок на землі має стичність із тим святом, себто, ті, з котрих складається "мале стадо", мусять близько співтоваришити із Ним, і що "інші віаці", і "велика громада" є заключені в тім, що те свято кучок представляло. Коли Ісус взяв участь у святі кучок в той час релігійоністи шукали убити Його. — Йоана 7: 2, 10, 11.

¹⁹ Ісус вислав своїх учеників на перед, а самий ішов потай. Але коли те свято вже на добре зачалось, Він явився в храмі і научав: "Як же було в половині свята, ввійшов Ісус в церкву тай научав." (Верш 14) Релігійоністи бачили Ісуса, що Він научав Слово Боже, і вони сказали до Нього: "Як він писання знає, не вчившись? Озався до них Ісус і рече: Моя наука не єсть моя; а Послашого мене. Коли хто хоче волю Його чинити знати ме про науку чи від Бога вона, чи я від себе глаголю." — Йоана 7: 15-17.

²⁰ Се сходиться із теперішнім часом. Коли свідки Єгови стають на прилюдних місцях і розказують правду, духовенство каже про них: "Як сі люди можуть знати щось, коли вони ніколи

не були в теологічній школі?" Ісус там далше промовляв одважно так і тепер вірні послідувателі одважно розказують правду, без огляду опозицію. Коли те свято приближалось до закінчення, Ісус далше одважно голосив правду, і між слухачами було розділення, декотрі із них стояли за Ним, а інші шукали Його життя: "В останний же великий день свята став, Ісус, та й покликнув, глаголючи: Коли хто жаждує, нехай прийде до мене, й пе. Хто вірує в мене, як рече писанне, ріки води живої з черева його потечуть. Многі ж з народу, почувши се слово, сказали, се справді пророк." (Йоана 7: 37, 38, 40) Як здається то се було восьмого дня того торжественного зібрання, що Ісус сказав в присутности слухаючих релігійоністів: "Я світло світу. Хто йде слідом за мною, не ходити ме в темряві, а мати ме світло життя." — Йоана 8: 12.

²¹ Се було підчас свята кучок, що Ісус показав ясну ріжницю між сими релігійоністами, котрим Він сказав, що вони були по стороні Диявола, а чесними людьми, що стали по стороні Ісуса. "І рече їм?: Ви од нижнього, я од вишнього; ви од світу сього, я не од світу сього. Тим я сказав вам, що повмираете в гріхах ваших: Коли бо не увіруете, що се я, повмираете в гріхах ваших."

(Продовження на стороні 130)

ПЕРСОНАЛЬНА ВІСТЬ

До Вірних Слугів Єгови:

ЄГОВА дав приказ "установка, виступимо в похід проти нього". (Авдія 1) Сили Божі тепер притиснуть противника до стіни. Час передової війни настав. Великий Провідник Єгови, Ісус Христос є на переді Його сил. Земська часть сих сил складається з тих що є посвячені Богу й Його Царстві. Всі що люблять Господа будуть в битві, не щоби орудувати оружем убійства, але уживати слово Господне отворити очі всім людям доброї волі, щоб вони могли бачити спосіб утечі. Наша часть в сій битві є співати хвалу Єгові й признавати Його Царя й Царство як лише одинока надія людства. Ніхто не є примушений до армії Господа, але лише хто пристане добровільно, такий муси бути послухним до всіх приказів. (Діян. 3: 23) Се є тут згаданим щоби кождий міг бачити свою привілію й відвічальність.

Час згаданої акції всіх свідків на землі є назначений від 3-11 жовтня, й в сій порі все-світне свідцтво новини Царства буде дане через уживання річей які Господь постарався. Ся зеднава акція є для користи свідків й для тих що по-

чують її. Вся вірна служба буде для слави Єгови. Триваюче сильне свідцтво збільшить нинавість противника, й зеднана акція вірних свідків Господних кини противника в ляк, котрого знищення близько. Чи ви готові мати участь в сій свідцтві? Если так, то будьте готові в полю першого дня, й кожного дня аж до останного, й роблячи се, будьте раді в Господі за привілію нести хотяй малу часть терпіння Христового задля імя Єгови, Єгова напевно побідить. Чи ви будете мати участь з Ісусом Христом в оправданню Його імя? Памятайте "виклик битви" й нехай ваш постійний й вірний напрям поступовання звучить голоснійши чим слова, кажучи: "за Єговою й Гедноном", Його Оправдателем. "Покажіть себе мужами." Не тривожтесь. Що чуєте від Господа, те публично розголошуйте; й нехай Його благословенства все будуть з вами.

